

Zlato nad sol - Kalumet

1. Vraj to bolí, keď zotieraš slzy a máš ich už plnú dľaň,
vraj to bolí, keď utekáš a nevieš vlastne kam.
Chceš preč z toho davu, čo rozdupal klúč k hrám.
- R: Kto rozumel včera všetkým bláznom,
dnes ich už odmietal.
: So sklonenou hlavou do očí sa pozrieť bál. :
2. Vraj to bolí, keď prijímaš rany mierené pod svoj pás,
vraj to bolí, a zvlášť tých, čo nechceli sa vzdať.
Tí skúsení radia:Vráť sa, chlapče, vráť!
- R: Majú snáď všetko, čo telo žiada,
len chýba im vzácny dar:
: nevedia sami, kam podeli vlastnú tvár! :